

tragtning, at Heelstatsordningen og navnlig den Heelstatsarmee, som allerede er tilstede og fremdeles vil komme til at værne om Landet, at i det Hele den Maade, hvorpaa der vil blive disponeret over Statens Hærstyrke, og saa fremtidigt vil vide at skaffe sig et saa sikkert Forsvar i Monarchiets egen Deel Holsteen, at alle de Betragtninger om en indtrængende saakaldet tydsk Fjende fra Holsteen — et Begreb, jeg forøvrigt ikke ret forstaaer, naar man ikke vil betragte Holsteen som et blot Appendix til Thyssland, og som ikke vedkommende det danske Monarchie — bliver et reent Phantastebillede, forsaavidt de skulde have nogen Betydning for eller anvendes paa dette Spørgsmaal. Den ærede Taler har jo desuden selv fremhævet et Moment, som han vel ikke vil tillægge betydelig Vægt, men som jeg dog har hørt mange meget sagkyndige Mænd tillægge en saadan, og som ogsaa for en almindelig læg Betragtning synes at maatte kunne faae den, nemlig at man, naar en fjendtlig indtrængende Armee vil søge at benytte Jernbaner til Communicationsmiddel, kan gjøre dem aldeles ubrugelige for Fjenden ved at optage Skinnerne paa en vis Strækning. Man kan jo vistnok ogsaa paa andre Maader forebygge, at Banen kan faae skadelig Indflydelse; men jeg troer, at Fjenden allerede ved den anførte har mistet det egentlige Middel, hvorved han skulde kunne benytte Jernbanen paa en Maade, som var skadelig for Landets Forsvar. Jeg har blot troet at burde berøre dette ligeoverfor en hidtil uimodsagt Betragtning af den militaire Side af denne Sag, en Betragtning, der jo i det Hele taget ikke er uvigtig at imødegaae, da man har seet, at det Corps, som har afgivet sin Betænkning i Sagen, har tillagt den en særdeles stor Vægt, og, da vi af, hvad der er foregaaet i Slesvig ved Jernbaneanlægget der, vide, at der er givet vedkommende Corpses Betænkneligheder en stor Indflydelse, hvorved ogsaa selve Jernbaneanlægget i Slesvig har lidt en Sinkelse. Da det nu vistnok er det almindelige Dnske her i Salen, at selve Jernbaneanlægget, naar Loven kommer fuldstændig til at gaae igjennem, ogsaa maa nyde den hurtigste Fremme, troer jeg ogsaa, der er et andet Dnske, som

slutter sig dertil, og som ikke bør mangle Udtalelse: at man nemlig ved Sagens Fremme saameget som muligt vil søge at frigjøre sig for Betænkneligheder af denne Art, der stille sig formeget fra det egentlige Communicationsøiemed, som man ved Jernbaneanlægget har stillet sig for Die.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Udkastets § 2 (See Anhanget Sp. 356), vedtoges med 54 Stemmer mod 11.

Med 57 Stemmer imod 10 henvises derpaa Lovforslaget til 3die Behandling.

Formanden: Jeg antager ikke, at der gjøres Forslag til et Udvalgs Nedsættelse, og skal, under denne Forudsætning, bede Endringsforslag indgivne inden imorgen Aften i Bureauet; de ville da findes omdeelte paa de Herrer Medlemmers Bladser, hvis der indgives nogle, paa Søndag Formiddag. Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag; men, førend jeg angiver Dagsordenen for Mødet imorgen Kl. 12, skal jeg anmelden, at jeg har modtaget en Skrivelse fra Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovellin) med et Andragende fra Forpagter Hofmann-Bang om Understøttelse til Landbrugs-skoler med Anmodning om, at det maa blive afleveret til det Udvalg, som er nedsat i Folkethinget den 29de Juni, hvilket skal blive efterkommet. Endvidere skal jeg anmelden, at der er omdeelt paa de Herrer Medlemmers Bladser Bladet Nr. 26, indeholdende Endringsforslagene til 2den Behandling af Udkast til Lov, angaaende Godtgjørelse for de i Krigsaarene 1848—1851 præstereede militaire Fribefordringer.

Dagsordenen for Mødet imorgen vil være:

- 1) Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov om et Tillæg til Loven af 8de April 1851 § 4.
- 2) 3die Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for Finantsaaret 1853—54.